

DESZKASZÁLKÁK

A Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség
gyülekezeti lapja - 2016. június

Cikkeket, beszámolókat a deszkaszalkak@gmail.com címre várunk
www.deszkatemplom.tirek.hu ,tel.: 46/506-613

Lelkészi hivatal: 3525 Miskolc, Palóczy u. 21.
hivatali idő: hétfő, szerda, péntek 9-12 óra, kedd 13-16 óra, csütörtök 15-18 óra

Itt a nyár!

Nagyon sok ember számára a nyár az év legkedvesebb szaka, a leginkább várt része. Ilyenkor szoktunk lazítani a munkatempón, a ruházatunkon, sőt a viselkedésünkön is. A szabadságunk nagy

részét is ekkor vesz-
szük ki, és igyek-
szünk minél többet
a szabadban lenni,
ahol évente elbűvöl
az ismétlődő csoda:
a virágözön, a nap-
fényben fürdő erdő
és mező, az élet dia-
dala az őszi elmúlás
felett. Jó is, ha ezt
megéljük, hiszen
ez is Isten ajándéka
számunkra, akik a
mérsékelt éghajlat
alatt élünk. Több
öröm van ebben,
mintha a forró égőv
örök nyara lenne a
részünk.

A pünkösd utáni első vasárnapjal, a Szentháromság vasárnapjával (amit Székelyföldön „kicsipünkösd”-nek is mondanak), lezárult az Egyház „ünnepes féléve”. Az adventtel kezdődően az üdvtörténet nagy eseményei (karácsony, nagypéntek, húsvét, áldozócsütörtök, pünkösd) szinte kézen fogva vezetnek ünneptől ünnepig. Ezek azok az események, ünnepek, amik a világi gondolko-

dást is befolyásolják – leginkább a kereskedelem és (esetleg) a rádió- és tévé műsorok szintjén.

A Reformáció ünnepéig, október 31-ig, nem lesznek ilyen alkalmaink. Az előtünk álló időszak sem lesz azonban eseménytelen, sőt olyan kiváltképpen való

Schwalm Rózsa:

Amikor hozzád talál (részlet)

*Árad ránk magasból Isten dicsősége
fényben tündöklök tavasz,
nyár szépsége,
magasztalja Istent,
minden teremtménye.*

*Illatos virágok, zengő madárénekek,
szellő susogása, zöldellő rétek.*

*Csermely csobogása,
méhek zümmögése,*

*napsugarak tánca a tenger tükrében,
csillag ragyogása éjszakai égen.*

*Ha lelki szemekkel is lát már az ember,
nyilvánvalóvá lesz önnön kicsinysége,
és a Teremtő végtelen szeretete,
mit ránk áraszt lázadásunk ellenére.*

lehetőségek nyílnak meg, mint a nyári táborok, vagy gyülekezeti látogatások, kirándulások. A táborok inkább fiataljaink számára kínálnak (nem egyszer sorsfordító) élményt az Úr Jézussal való találkozásra, életük, soruk biztos alapokra helyezésére. A gyülekezeti kirándulások pedig a testvéri közösség erősítésének, egymás jobb megismerésének

nagyszerű lehetőségei. Eljünk ezekkel!

Nyáron sokan kelnek útra, vakációzni, üdülni, egy szóval nyaralni. Ilyenkor kevesebb az ismerős arc az istentiszteleteken, a megszokott szolgálattevők közül is többen hiányoznak. A feladatok száma azonban nem csökken, csak kevesebb emberre hárul. Lássuk meg ezért, hogy hol és miben tudnánk segíteni (ügyeletek, perselypéNZ számolása stb.). Becsüljük meg azokat a testvére-

ket (lelkészek, pedagógusok, presbiterek, egyháztagok), akik sokszor saját nyári pihenésüket is feláldozzák, hogy a nyári programjaink megvalósulhassanak, gördülékenyek legyenek. Hordozzuk imádságainkban is őket!

A nyári utazások velejárója és öröme az is, hogy idegenben, ahol senki sem ismer, kibújhatunk itthoni „bőrünkéből”. Nem köt az etikett, nincs nyakkendő és elvárt öltözék. A póló, rövidnadrág, szandál vagy papucs olyanná tesz, mint az ott nyüzsgő többi száz vagy ezer üdülőt. Azonban ott is Isten gyermekei

kell, hogy legyünk. Viselkedésünknek, beszédünknek, indulatainknak ezt kell ilyenkor is mutatni. Nyáron sem lehetünk inkognitóban, „rangrejtett” keresztények. Fürdőruhában sem adhatjuk alább mint az ünnepi öltözetünkben.

Kívánom minden kedves testvérünknek, hogy sok örömet és szépséget hozzon számára ez a nyár. Használjuk ki és hálaadással éljük meg Istennek ezeket az ajándékait!

*dr. Benke László
presbíter*

GYÜLEKEZETÜNK VETEMÉNYESKERTJE

Évértékelő a Jókai Iskolából

A most végéhez közeledő tanév indulásakor a Fenntartó Elnöksége három szóban foglalta össze iskolánkkal szembeni elvárásait: *törvényesség, minőség, és munkafegyelem*. Ezek az irányelvek jó igazodási pontok voltak végig a tanév során, és sokszor segítettek hétköznapi döntéshelyzetekben, vagy prioritások felállításában. De jók voltak arra is, hogy szembesítsenek bennünket azzal, ami nem törvényes, ami nem minőség, és ami nem munkafegyelem.

Ennek megfelelően igyekeztünk mindent a gyermekek között végzett pedagógiai munka hatékonyságának alárendelni. A tanórak védelme mellett nagy hangsúlyt fektettünk arra, hogy a délutáni foglalkozásokat a gyermekek terhelhetőségét szem előtt tartva, megvalóztatva és ésszerűen szervezzük. Így

is volt programunk bőven!

Tanulóink sok tanulmányi- és sportversenyen képviselhették iskolánkat, s volt ahol országos megmérettetésben is igen szép eredmények születtek (bibliaismeret, angol, fizika, sport).

Diákjaink részt vettek színházlátogatásokon, kiállításokon, koncerteken, kirándulásokon, sítáborban, angliai utazáson, erdei iskolában, református partnerintézmények rendezvényein, egyházkerületi és ökumenikus alkalmakon. Anyagyülekezetünkben minden hónapban találkozhattak jókaisokkal gyülekezeti tagjaink a Jókai-s istentiszteleteken, családi istentiszteleteken, adventben, a húsvéti csendesnapon és a konfirmáció alkalmával is.

Külön öröm volt számunkra, amikor közösen szolgálhattak az óvoda kicsinyei, az iskola tanulói és gyülekezetünk tagjai. Ilyen értelemben is felemelő volt a

karácsonyi ünnepség, ahol szülők sokaságával és presbiterekkel közösségben az intézmények és a gyülekezet is egy szívvel-szájjal dicsőítette az Istent.

Nagy örömünk, hogy az elmúlt öt évet tekintve, kompetenciaméréseink folyamatosan javuló tendenciát mutatnak. A legutóbbi eredmények mindenféle összehasonlításban (országos átlag, megyei jogú nagyvárosok, egyházkerület iskolái, gyülekezeti iskolák) az átlag feletti értékeket mutatnak. Az idén azonban nemcsak a gyermekekre vártak komoly megmérettetések, de a tanárookra is. Tantestületünk egyharmada esett át a minősítő eljárásról és kapott tanfelügyeletet, amit minden érintett sikeresen teljesített.

A jól megérdemelt nyári szünettől már csak szívdobbanásnyira vagyunk, de mi felnőttek már a következő tanévet tervezzük, illetve a nyári munkák előkészítését végezzük. Szeretnénk felújítani az iskola tornatermét, garázst és tároló helyiséget építeni, illetve az udvart rendezettebbé, a gyermek számára biztonságosabbá, az szabadidő eltöltéséhez alkalmasabbá tenni.

Az óvoda komplex felújításához kapcsolódóan pedig a tervek készítése, illetve a beruházás anyagi forrásainak felkutatása zajlik.

Terveink, szándékaink megvalósulása, tudjuk, Isten kezében van. Ahogyan az Ő kezét látjuk akkor is, amikor visszanezünk a lassan mögénk záródó tanévre. Ő óvott, hordozott, erősített és mi igen nagy hálával tartozunk Neki ezért. S mindaz, ami bennünket ért, az ígéreté-

hez híven: a „javunkra vált”. Dicsőség legyen Neki ezért!

*Kis Klára
igazgató*

Hírek a Jókai Mór Református Óvoda életéből

Lassan ennek a nevelési évnak is a végeére érünk. Az elmúlt hónapok sem múltak el események nélkül. Áprilisban megtörtént a beiratkozás, 30 kisóvadás érkezik hozzánk szeptemberben, nagyon várjuk őket. Ez a hónap az anyák napja és az évről ünnepségek ideje. Már minden csoportban megünnepeltük az édesanyákat, készítettünk ajándékokat, verseket, énekeket tanultunk. Az anyukák mosolygó arca könnyes szemekkel a legjobb visszajelzés arra nézve, hogy ügyesek voltunk, és sikerült megörvendtetnünk őket. Az egyik nagycsoportunkban már megtartottuk az évről ballagás ünnepséget, hét óvodásunk készül ebből a csoportból iskolába. A másik nagycsoport, ahonnan mindenki iskolás lesz, még a készülődés lázában ég, de szűk két hét múlva elbúcsúznak tőlünk. Minden leendő iskolásnak könnyű iskolatáskát, szerető tanító néniket, könnyen vehető akadályokat kívánunk! Isten kísérje őket, fogja a kezüket, vezesse mindnyájukat! A következő esemény óvodánk életében a gyermeknap, illetve -hét, hiszen egy egész hétre szervezünk ilyenkor programokat a gyermekeknek. Várjuk a tűzoltóautót, a rendőrautót, a bűvészt, lesz családi délután ugráló várral, zsíros kenyérral és különböző krea-

tív elfoglaltságokkal. Amit a legjobban várunk, amire a legjobban készülünk, az az új aszfaltozott KRESZ-pályánk, amelyet alapítványi pénzből valósítunk meg. Gyermeknapon fogjuk átadni, és azon a napon a szabályos közlekedésről igazi rendőr fog gondoskodni. Reméljük, hogy óvodásainknak is legalább olyan örömet okoz majd, mint amilyen izgalommal és örömmel készülünk rá mi óvodai dolgozók.

Íme ismét egy csokor gyerekszáj:

Szakmai napon voltunk az Erdész úti oviban, akkor értem vissza a csoportomba, amikor a gyerekek már aludtak. Uzsonna után tudtam velük beszélgetni, meg is mondtam, hogy hiányoztak nekem. L.B. megkérdezte, hol voltam. Mondtam, hogy értekezleten, megkérdezte, hogy miért. Hogy nagyon okos legyek, feleltem neki. L.B. és T.K. egyszerre szólalt meg, az egyik azt kérdezte: *és az vagy?* A másik azt mondta:

amúgy is az vagy!

D.K. odaszaladt hozzám az udvaron: *óvó néni, mi azt játsszuk, hogy játszunk!*

Egy kislány nagyon sokáig, hangosan sírt a kiscsoportban egyik délelőtt. O.V. így kommentálta: *az én szervezetem ezt már nem bírja!*

Festéshez készülve figyelmeztetem a gyerekeket, hogy húzzák fel a ruhájuk ujját. K.K. így szól: *most nem tudom, mert össze van tágulva.*

Zsászsát csíráztattunk, aztán egyik nap a tízórainál meg is kóstoltuk. E.O.A.-nak nagyon ízlett, kért is még: *óvó néni, adsz még nekem sáskát?*

B.A. anyukája egy nap állásinterjúra ment. Pár nappal később megkérdeztem a kislától, hogy dolgozik-e már anyja. Ő felháborodva így felelt: *dehogyan dolgozik, még csak az kéne!*

Mészárosné Tóth Zsuzsanna
óvodapedagógus

HÁZUNK TÁJÁN

Tavaszi templomtakarítás

„Aki pénzért dolgozik, mintha lyukas erszénybe rakná a pénzét. Menjetez föl a hegyre, hordjatok fát, és építsetek fel a templomot, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsenek engem!” (Hag1,6b.8.)

No, ez olyan nap volt, amire érdemes, és jó gondolatokkal lehet emlékezni.

Már reggel látszott, hogy az időjárás nem rontja el a közös munkálkodást, vagyis gyönyörűen ragyogott a nap, kéken szikrázott az ég, mint az acél, a

levegő tele volt a tavasz ébredező illataival, stb, stb.

Már 9 óra előtt is többen keresték a helyüket és az értelmes tennivalókat.

A tapasztalat, vagy az előrelátás hozta-e, de ezen a takarításon többen is voltunk, akik felkészülten, saját szerszámmal érkezünk. Ezt jó lesz hagyománnyá érlelni, mert jelentősen javította a munkavégzés hatékonyságát. Így, aztán volt ott nehezen kezelhető sövény nyíró olló, lötyögős fejű kapa, seprűnyél poroló gyanánt, de nem volt nagy a probléma, mert mellé akadt elektromos sövény

nyíró, két motoros kasza, – de elektromos poroló nem akadt. Pedig, igen jó lett volna, ha kerül! Aki már próbálta a templomunk főbejáratánál leterített két, és a ravatalozóban lévő szőnyeget tisztára varázsolni, az tudja, miről beszélek. Nekem ez a leginkább emberes feladat. Valahogy mindig kifogom. Ott kezdődik, hogy a szőnyegek igen nehezek. (Vagy én öregszem átlag feletti sebességgel.) Ezeket kivisszük, és feltornázzuk a temető kapu tetejére, úgy, hogy az egyik oldalon lehetőleg 2/3-ad, a másik oldalon 1/3-ad része lógjon le. Mindez azért is nagyon kellemes elfoglaltság, mert a jó nehéz szőnyeget függesztve a fejünk fölé kell emelni. A tevékenység végzésekor a nap már kissé eltűzött kellemmel süt oda, és az előzőekben végzett munkákban testünk hamvasan harmatos az izzadságtól. No, de felemeltük a szőnyeget és az elmúlt fél esztendő összes templomlátogatójának a cipőjéről a szőnyeg által felszedett por a nyakukba pereg. Persze nem mind, mert akkor ezt lehetne kevésbé szórakoztatóan is csinálni. Jó sok benne marad a szőnyegben, amit poroló hiányában (megjegyzem, azzal sem lenne

kellemesebb) egy seprűnyéllel, - mint Petőfit a Szeget szeggel című versében a szomszéd - eszeveszett indulattal kell csépelni. További izzadás, izületi fájdalom és finomszemcsés szálló por a következménye a munkálatnak.

Remélem ezzel a kis képszerű bemutatóval sikerült megnyernem újabb testvéreket az önkéntes templom takarításra. De, mi is itt a lényeg?

Akik ott voltunk, idősek, idősödők, kisgyermekes családok, ifisek, barátok, testvérek Krisztusban, átéltük annak a csodáját, hogy mit is jelent együtt, egymásért, jókedvűen munkálkodni, szeretett Megváltónk dicsőségére. Hiszen Ő mindent odaadott értünk, annyira szeret bennünket. Évente két alkalommal fél, vagy inkább egynegyed napi könnyed munkát neki áldozni egy vidám csapatban, talán mégsem olyan nagy teher. És mellé még a pogácsák, sütitő, kávé és bor, hajaj!

Remélem, a következő alkalommal még többen leszünk! (A szőnyeg tisztítást tényleg meg kéne oldani. Ötleteket várunk!)

*Guba Péter
presbiter*

tízórai a templomtakarításkor

az ablakok is megtisztultak

A Nemzeti Összetartozás Napja

Nagyon nagy dolog az, ha valaki a gondolatait az éter hullámain keresztül juttathatja el másokhoz. Akinek van füle a hallásra, meg is hallja és szívébe fogadhatja. Ez megadatott nekünk ez év június 5-én, a Nemzeti Összetartozás Napját követő vasárnapon.

„Ti pedig választott nemzetség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek Annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket; A kik hajdan nem nép voltatok, most pedig Isten népe vagytok; a kik nem kegyelmezettek voltatok, most pedig kegyelmezettek vagytok. Szeretteim, kérlek titeket, mint jövevényeket és idegeneket, tartóztassátok meg magatokat a testi kívánságoktól, a melyek a lélek ellen vitézkednek; Magatokat a pogányok közt jól viselvén, hogy a miben rágalmaznak titeket mint gonosztévőket, a jó cselekedetekből, ha látják azokat, dicsőítsék Istent a meglátogatás napján.” (1Pét2, 9-12. Károli fordítás, 2005. évi kiadás).

Kit, hogyan szólít meg Jézus? Hangzott a kérdés. Mert, hogy megszólít, abban biztosak lehetünk. Másképpen Pált, másképpen Zákeust, másképpen a parázna nőt. „Ó, Jézus, szólsz, s a szívhez a szó szelíden ér: „Így bánasz velem? - te érted hullt testemből a vér!” hangzik az ének. A megszólítás után jön a bús szégyen és a befogadás. Ezután olyan lesz az életünk, mint a nagykövet autójában született gyermeké. Figyelemmel kíséri a Megváltó. Örök élet tudata lehet meg

bennünk, ami türelmessé tesz, méltóságot ad, istenképűvé formál bennünket. A világban erre szükségünk van, hiszen az üldözött, a kitaszított keresztyének ezekre szüksége van. Nyugaton a zsíros szívű, gazdag pökhendiség nézi le a hívő embert, keleten a barbár vérengzés üldözi, és öldökl. Hazánkban még nem erős a kontraszt, még nem különül el erősen a két tábor, de az erkölcsi romlás, a szétzüllés hamarosan megteszi itt is a hatását. Ne legyenek kétségeink, Jézus megmondta, mi az osztályrésze az őt követőknek.

Trianon után a keresztyénség és a magyarság hasonlóan üldözötté lett. Európa kifejezte köszönetét a kultúrája és keresztyénsége „védőbástyájának”. Bennünket azonban nem a magyarságunk tart meg, hanem a magyarságunkat is a Krisztusba vetett hit és reménység tartja meg. Tehát adott a feladat, ne unatkozzon senki: megmaradni és a hitben növekedni! A keresztyénség nemzetek fölött áll, elszakíthatatlan kötelék, és örökké tartó. „Örökétiglen”, ahogy vendégünk, Földes Feri bácsi mondogatta, székelyesen.

A kötelékről, ami olyanná tesz bennünket, ahogyan a vacsoránál tapasztalhatunk, mintha 100 éve ismernénk egymást. És a vacsora utáni búcsúzkodás szavai: „Holnap a templomban találkozunk!” Mert Trianonban a Diabolosz, a széttörő, a káoszteremtő Sátán munkálkodott. Isten az egységet, a rendet munkálja. És az Ő országa nem e világból való, és ott mindenkinek helye van. A Vereckei hágón épített emlékművet meggyaláz-

zák. Mert tőlük ennyire telik. Az a lelkiület erre teszi képessé az embert. Mi építünk, ők rombolnak. „*Török gyerek megvágta, magyar gyerek gyógyítja.*” A szeretet összeköt bennünket. A trianoni utódállamok szétestek. Nem tartotta őket egybe a szeretet. Szeretik egymást a csehek és a tótok? Szeretik egymást a szerbek és a horvátok? Aktuális, pillanatnyi politikai érdekek sodorták őket egymás mellé. De mi, szeretjük egymást, és őket is szeretnünk kell ez a keresztényi küldetésünk.

Ez az az ösvény, amelyen a Kárpátok népének járnia kell.

És a szép, archaikus székely tájszólással elmondott oltszemi köszöntés...

És Gernyeszeg is velünk volt, mert a mikóújfalui gyülekezet lelkésze, Bálint Csongor gernyeszegi. A hozott ajándék, melyre az ároni áldást írták föl, a Nagy Magyarországot mintázza. Nem szabad farigcsálni, mert eltörik!

És ami nagyon fontos, a hit és a remény a szeretet mellett. Mit remélhettek az oláhok, mikor a magyar honvédek az 1916. évi betörésüket követően kiverték őket az országból, és Bukarest utcáin magyarul szólt a katonadal? Hihették,

hogy két év múlva ők masíroznak a rommá bolsevizálódott Budapesten? Ki mert arra gondolni 1983-ban, hogy a hatalmas világbirodalom, a Szovjetunió 10 év sem kell, hogy széthulljon?

„*Magyar, legyen hited és léssen országod!*”, ahogy Papp-Váryné 1921-ben a Hitvallás című versében írta.

Ezek a gondolatok visszhangzanak a lelkemben az istentiszteleten hallottak alapján. Ez vezesse mindennapjainkat! Egy sajnálatos dolgot azonban nem szeretnék elhallgatni. Roppant kellemetlen helyzetet teremtett az, hogy az egyik vendégünk és vendéglátója egyeztetés nélkül, a háttérben szervezte meg a szállást. Nem először fordult ez a dolog elő. Így a hivatalosan felkért vendéglátó készült, terített asztallal és megvetett ággyal várta az érkezőt, érte jött a találkozás helyszínére, nem kis távolságból, és akkor szembesültünk azzal, hogy nem megy hozzá senki. Tudom, milyen érzés, mert mi is átéltük. Ezúton kérem a testvéreket, hogy ne szervezzenek keresztbe! Mindent meg lehet beszélni, mindenkinek van telefonja, mindenkit föl lehet keresni személyesen. Ne hagyjunk kellemetlen érzéseket egymásban!

az ünnepi istentisztelet képei

vendégeink

Végül hálát adok Istennek, és szeretnék név szerint köszönetet mondani a gyülekezetünk nevében mindenkinek, akik ennek a felemelő alkalomnak a létrejöttében közreműködtek.

Almási Ferenc lelkipásztorunknak a mélyenszántó, nagyon gondosan felépített igehirdetést, Bodáné Falucska Iлона lelkipásztornőnknek, Horkay László püspök úrnak és kedves feleségének, Orémus Zoltán esperes úrnak, Bálint Csongor lelkipásztor úrnak, Kriza Ákos polgármester úrnak, Varga László kántor úrnak a gyönyörű orgonajátékot és Csányi Béla úrnak a templomi szolgálatot. Vendégeinknek Kassáról: Bodonné Kun Irénnek, Lucskai Saroltának, Csatlós Lászlónak, Mikóújfaluról: Bálint Csongor lelkipásztor úrnak, Dobricza Erzsébetnek, Szász Istvánnak, Szép Lőrincnek, Oltszemről: Gyökösi Erzsébetnek, Berecz Máriának, Asztalos András gondnok úrnak, Földes Feri bácsinak, hogy vállalták az utazást és velünk voltak. Köszönjük a vacsorán az áldozatkész szolgálatot és hozzájárulást Kiss Klára igazgatónőnek, Rémiás Bertalannénak, Dobos Zsoltnak, Kocsárdi Grétának, Szabó Szabinának, Sonkoly

Sándornak, Molnár Pálnak, Benke Lászlónak és Kovács Gábor gondnok úrnak. Köszönjük a vendéglátást és a vendéglátást Molnár Pálnak és kedves feleségének, Arday Mártának, Görömbei Istvánnak és nejének, Mester Sándornak és nejének, Jobbágy Péternek és családjának, Kenyeres Gábornak és családjának, Dézsi Ferencnek és családjának, Robb Martinnak és családjának, Kiss Attilának és családjának, Czél Györgynek és családjának. és az én kedves feleségemnek, Héidinek és gyermekeimnek, Emőkének, Borókának és Palkónak. Köszönjük Kaizler Sándor presbiter úrnak a templomi szolgálat megszervezését és minden közreműködő presbiternek.

Az ajándékok összeállításában való segítséget Almási Ferencnek, Czél Györgynek, Kovács Gábornak, Benke Lászlónak, és Palkó fiamnak.

Köszönjük Orosz Trokár Edinának az énekarunk felkészítését, és a szolgálatot a kórus minden tagjának, Név szerint: Zsofnyákné Sólyom Imola, Györgyné Sólyom Ágota, Oroszné Merényi Katalin, Papné Deres Mónika, Kozmáné Makrai Zsuzsanna, Gulya Valéria, Fügeczki Réka, Kovács Andrea,

gyülekezeti kórusunk szolgálata

ünnepelő gyülekezet

Gazdusné Fekete Edit, Kuki Rozália, Kereyné, Szabó Erzsébet, Laczkóné Tavassy Krisztina, Fügeczki Norbert, Bartha Árpád, Plaszkó Zoltán, Benke Barna, Pém Imre, Kovács Gábor, Hevesi József.

Jézus legyen gyülekezetünk és nemzetünk őriző pásztor!

*Guba Péter
presbíter*

Diakóniai hálaadónap gyülekezetünkben

2016. május 29-én, a Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség templomában diakóniai hálaadó vasárnapra gyülekezhetünk össze, mind a három istentiszteleti alkalmon.

Hálaadó napunk apropóját az adta, hogy most fejeződött be gyülekezetünkben, a Magyar Református Szeretetszolgálat Érzékenyítés Programjának mentorálása, amely közel két éven át folyt gyülekezetünkben. Az érzékenyítés programja azt a célt tűzte ki, hogy a gyülekezeti közösségünket érzékenyítsük arra, hogy a fogyatékkal élő embertársainkat integrálni tudjuk gyülekezetünkbe. Az elmúlt két év magában foglalt képzéseket, csendesnapokat, lakókörnyezetünk feltérképezését, projektkészítést, állandó mentorálást és kapcsolattartást a Szeretetszolgálattal és a HEKS alapítványával. Mentorunk, Dr. Fruttus István Levente docens úr volt, akitől sokat tanulhattunk az elmúlt időszakban.

Projektünk megvalósulása azt jelen-

tette, hogy lehetőséget kaphattunk diakóniai délutánok megszervezésére, minden hónap utolsó vasárnap délutánján, ahová nagy szeretettel hívtuk a Borsod-Abaúj – Zemplén Megyei Vakok és Gyengénlátók Szövetségének tagjait és idősebb testvéreinket is minden érdeklődővel együtt. Számos szolgálattevő jött el közénk alkalmainkat gazdagítva: Hangó István és Hangóné Birtha Melinda lelkipásztorok az Avasi Református Gyülekezetből, Örömhír zene- és énekkarukkal együtt, az Éltető Lélek Irodalmi Kör is több ízben gazdagította lelkünket, talán sokan emlékezünk nagycsütörtöki szolgálatukra is. Bobkó Gyula lelkipásztor testvérünk is vendégünk volt ökumenikus kórusával Nagy öröm volt számunkra, hogy vak és gyengén látó testvéreink mindig nagy szeretettel és örömmel jöttek közénk, többen verssel is készülve szeretetvendégségeink alkalmaira.

Hálaadó napunkon nagyon boldogok voltunk, hogy megtisztelt minket jelenlétével a Magyarországi Református Szeretetszolgálat lelkész igazgatója, Balogh Barnabás nagytiszteletű úr, aki az ige hirdetés szolgálatát látta el a délelőtti istentiszteletek alkalmain. Nagy tisztelettel köszönhetjük hálaadó napunkon Vad Lillát, az MRE önkéntes programok igazgatóját, aki vetített képekkel gazdagította délelőtti és délutáni alkalmainkat.

Délutáni istentiszteletünk Diakóniai Délután volt, amelyre eljöttek a vak és gyengén látó testvéreink, akik nagyon meghatóan szolgáltak közöttünk.

Délutáni alkalmunkon Gazda István esperes úr hirdette közöttünk az ígét, a mezőcsáti presbitérium és iskola képviselői pedig beszámoltak arról, hogy gyülekezetükben az érzékenyítés projekt hogyan valósult meg. Majd Balogh Barnabás számolt be a szeretetszolgálat sokrétűségéről és az önkéntes szolgálatokról. Hálaadó napunkat szeretetvendégséggel zártuk.

Hálaadó napunk önmagában is nagy örömet jelentett a diakóniai csoportunk számára és személyesen számomra is. Isten szeretete még azzal is megajándékozott minket, hogy az érzékenyítés projektjében való eredményes részvételért oklevelet vehetett át a Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség nevében, Almási Ferenc vezető lelkészünk. Az érzékenyítés projektjét befejező gyülekezetek programgazdái közül pedig két programgazdát emeltek ki kiemelkedő szolgálatukért, amelyek egyike, a Miskolc-Tetemvári Református Egyházközség beosztott lelkipásztora, a diakóniai csoport lelkész vezetője. SOLI DEO GLÓRIA! Mindenért Istené a dicsőség!

*Bodáné Falucskai Ilona
beosztott lelkipásztor*

JÖVŐKÉP

Egy bölcs após tanácsa egykor és ma

A konfirmandusok ügyesen megtanulták a kátéból többek között azt, hogy Isten hogyan szól hozzánk. Isten szól az emberhez a természet, a történelem és a lelkiismeret útján, de a bűn miatt az ember nem képes ezt teljesen megérteni, ezért van szükség a különös kijelentésre, Isten ígéjére. Ez irodalmi formában a Bibliában, testet öltött alakban Jézus Krisztusban van előttünk.

Azonban Isten olykor szól az embertársunkon keresztül is. – Ez történt Mózes-sel is, amikor az apósától kapott tanácsot (2Móz 18). A csodák által megszabadított nép vezetőjét, a vejét jött meglátogatni Jetró a pusztába. Itt pedig azzal szembesült, hogy Mózes teljesen le van terhelve a nép feletti bíraskodással,

a nép ügyeinek intézésével. Az apósa ezért azt javasolta neki, hogy válasszon maga mellé előljárókat, akik segítenek ezen ügyek intézésében, és Mózes elé csak az kerüljön, amivel ők nem boldogulnak. – Mózes apósa szavai szerint cselekedett, Isten pedig megáldotta azt. Valami hasonló helyzetben vagyunk mi is a gyülekezetünkben. Iszonyatosan nagy a munkaterületünk, a feladataink sokasága. Az is sok, amit nap mint nap meg kell oldani (évi kb. 75 temetés, 35 keresztelés, 20 esketés, 6-7 bibliakör, heti 3 (vagy 4) istentisztelet: ezek csak a folyamatos alkalmak. Emellett a Deszkatemető dolgai (most azon dolgozunk például, hogy több mint 60 év után a Deszkatemplom a gyülekezetünké legyen), a pénzügyek, felújítások, iskolaóvoda ügyei (bár jó a vezetés, de fenn-

tartóként rá kell látnunk).

Ugyanakkor sokkal jobban nyomaszt a jövő! Isten óriási lehetőségek tárházát adta elénk: 500 fős iskola, 100 fős óvoda. Mennyi gyermek, mennyi szülő, családok! És mennyire keveset látunk a gyülekezetben. Az én elgondolásom szerint a gyülekezetben szépen kialakult, de felnőtt Timóteus- és EgyIK ifi után 3-4 évente új ifjúsági körnek kellene indulnia, ha jól végezzük a szolgálatunkat. Házaspári bibliakör(ök)nek kellene működniük stb. És akkor még csak a legbelső körben vagyunk: azokkal foglalkoztunk, akik itt vannak a választói névjegyzékben, iskolában, óvodában. – És alig van idő családlátogatásra, hát még kimenni a Tesco-ig, és bekopogni minden lakásba, a reformátusokat összeírni, hívogatni. Ha idáig eljutnánk, még mindig csak félig végeznénk a missziót, mert akkor ott van a börtön, a cigányság, a kórház, az idősek otthona(i). Mennyi-mennyi feladat! Mit is mond az Úr Jézus? *„Az aratnivaló sok, a munkás kevés. Kérjétek az aratás Urát, hogy küldjön munkásokat az aratásába!”* (Mt 9:37b-38).

Ebbe az egyik presbiterünk szavaival élve gigantikus szolgálatba keresünk szolgatársakat.

Mivel a gyülekezet vezetésének van valamilyen struktúrája, de nincsenek igazán tisztázva a felelősségi körök, és ezért szinte minden a vezető lelkész vállát (is) nyomja, szükséges ezeket meghatározni, illetve a lelkészi hivatalba nélkülözhetetlen egy állandó személy, egy hivatalvezető.

Egyelőre ott tartunk, hogy az egyes lelkipásztorok és a hitoktatónk körül próbáljuk meg körülírni a felelősségi kört, hogy ha lehet, ne legyenek átfedések és üres foltok sem.

Almásiné Tar Gabriella beosztott lelkész feladata elsősorban a hídképzés. Hidat képez az óvodások, szülei, az iskolások és a gyülekezet között. A cél, hogy aki bekerül az oviba, lássa őt, tudja kötni az intézményt a gyülekezethez. Átmenetet képez az iskola felé, hiszen ott is tart hittanórákat, és a baba-mama kör, baba-mama szoba, különböző alkalmak tartása által igyekszik közelíteni a családokat a gyülekezethez és az Úrhoz.

Plaszko Zoltán hitoktatónk szolgálata a gyülekezetben kívüli hitoktatás szervezése, végzése, a gyermek-istentiszteletek tartása, és ami ehhez kapcsolódik (napközis tábor, ünnepi alkalmakon gyermekek szolgálatának szervezése stb.) Mindebben látjuk az előre haladást. A feladata a következő fokozatra lépni. Mivel nagyon szép számmal járnak a gyermek-istentiszteletre, egy újabb csoportot kellene beindítani. Ehhez munkatárs(ak)ra van szüksége és helyre, ahol a gyermekek összegyűlhetnek. A hivatali adminisztráció egy jelentős része alól szeptembertől mentesül, és így több ereje, ideje lehet e szolgálatban kiteljesedni.

Kiss Gyula iskolalelkész feladata talán a legnagyobb, hiszen az 500 fős iskolában rá van bízva a gyerekek, tanárok lelkigondozása, de legfőképpen az, hogy az iskolásokat családjukkal együtt

a gyülekezetbe integrálja, Istenhez vezesse.

Bodáné Falucska Ilona mint általános beosztott lelkész végzi a szolgálatokat a gyülekezetben, amint azt látjuk is. Emellett kiemelt feladata a diakóniai szolgálat, melybe beletartozik a lelkigondozás, az idősek közötti szolgálat, a beteglátogatás stb. Nagy feladatot végez, amiért örülünk, hogy elismerést is kapott a Református Szeretetszolgálattól május utolsó vasárnapján a diakóniai napunkon.

Kis Klára igazgatónő feladatai jócskán megnövekedtek, mivel az iskola tagintézménye lett az óvoda és így annak minden dolgával kell foglalkoznia, valamint látjuk, hogy az egész országban zúgott a tanárok elégedetlensége a túlterheltség miatt, ami a mi iskolánk pedagógusait sem kerülte el (mármint a túlterhelés, minősítések stb.) Mérehtetlenül sok (sokszor fölösleges) adminisztráció, iszonyatos mennyiségű statisztika, papírgyártás... Mindemellert az országos viszonylatban folyamatosan csökkenő gyermeklétszám mellett is egyelőre sikerült tartani a létszámot az iskolában.

A lelkészi hivatal vezetésére is szükségesnek látjuk valakit alkalmazni. Szeptembertől minden nap legalább 6 órában lesz ügyfélfogadás. Az 506-613-as telefonszámon, illetve a reftetemvar@gmail.com e-mail címen rengeteg ügyet el lehet majd intézni, felvilágosítást és időpontot lehet kapni.

E lelki szolgálatok mellett az anyagiakat és az infrastruktúrát is biztosítani kell.

Ez elsősorban a sáfársági bizottság feladata. Kovács Gábor sáfársági gondnok mellé szükségesnek láttuk egy műszaki bizottság létrehozását, különösen az idén végbemenő rendkívül sok beruházás, felújítás kapcsán. Jobbágy Tamás és Jobbágy Dávid mérnök testvérek segítik a gondnok urat, illetve Dr. Czel György koordinálja/koordinálta a fűtésfelújítás munkáját.

Ugyanakkor látjuk, hogy Csányi Béla templomgondnok munkája is rendkívül sok, illetve az idő felette is halad. Közel sem olyan ruganyos, mint 15 éve, sőt néhány év múlva nyugdíjba is vonul. Szükséges segíteni őt is munkájában, hiszen egy istentisztelet előkészítése rendkívül sok pici feladattal jár.

Látjuk, hogy mennyire sok a tennivaló, a feladat. Még Mózes sem tudta egyedül ellátni feladatait és szüksége volt felelős munkatársakra. Most mi is felelős, munkájukért felelősséget vállaló, megbízható szolgatársakat keresünk. Ki-ki a maga érdeklődési körének megfelelő teret, korosztályt feladatot megtalálhatja. Várjuk a jelentkezőket, mert a munka sok, de a munkás kevés...

*Almási Ferenc
vezető lelképásztor*

Szolgalat a kicsik között

Gyülekezetünk korosztályokat átölelő szolgálatából a kisgyermekesek közötti munka lett az én részem. Ez köszönhető annak a ténynek is, hogy gyermekünk ideköltözésünkkel még csak tizenhá-

rom hónapos volt. Kiszakadt a megszo-
kott környezetéből, és hirtelen bekerült
egy teljesen újba. A változást és a beil-
leszkedést szerettük volna minél köny-
nyebbé tenni számára. Ebben volt egy
idő után nagy segítségünk a baba-ma-
ma szoba kialakítása, melynek ötletét
a miénkhez hasonló helyzetű családok
gyülekezetben való jelenléte hozta elő.
A gyülekezeti ház kistermében a babák
és szüleik részére kialakított helyiség a
gyülekezetbe való betago-
lódást, a ha-
sonló helyzetben lévő szülők találko-
zását, kapcsolattartását azóta is szépen
előre mozdítja a már valóban mutatósan
berendezett kicsi terem. Vasárnapon-
ként helyet biztosítunk itt azon szülők
számára, akik kisgyermekükkel együtt
szeretnének részt venni az istentisztele-
teken. S a szolgálatom is itt kezdődött
el, hiszen baba-mama összejöveteleket
tartunk kéthetente péntekenként. Eze-
ken az alkalmakon az igei tanítás mel-
lett tanulunk gyermekénekeket, kreatív
tevékenységként készítünk egyszerű kis
tárgyakat és természetesen a gyermekek
játéka és az anyukák kötetlen beszél-
getése sem maradhat el. Hogy mindez
a gyermekek mellett egyre gördüléke-
nyebben menjen és a fáradt anyukáknak
is igazán feltöltődést jelentsen, ezúton
ragadnám meg az alkalmat arra, hogy
segítségét toborozzak magam mellé.
Szeretettel várom gyermekfelügyelet-
re azon testvéreink jelentkezését, akik
szeretnek gyermekekkel foglalkozni és
a péntek délelőttjük szabaddá tehető.
Nekik a gyermekekkel való játszás, az
anyukáknak pedig egy kis megállás je-

lentene felfrissülést.

Az óvoda a másik terület, ahol szol-
gálok. A cél, hogy kapcsolódási pont
legyek az intézmény és a gyülekezet
között. Ezt mozdították elő eddig is a
havonta tartott vasárnap délutáni családi
istentiszteletek, de feladatomban tartom
új utak és lehetőségek keresését, melyek
által a gyermekek és szüleik megtalál-
hatják helyüket Isten országában és a
gyülekezetünkben. A mindennapok
feladatának tekintem továbbá, hogy az
óvodai alkalmazottaknak áhítatokat,
rövid elcsendesedéseket tartsak, a gyer-
mekeknek pedig életkoruknak megfele-
lő, élvezetes hittan foglalkozásokat. Azt
szeretnénk, ha a gyermekek, a szülők és
valamennyi dolgozónk számára termé-
szetessé válna Jézus követése.

Egy friss területe a szolgálatomnak
mégis kilóg az eddigiek közül, mert a
gyülekezetünk felnőtt asszonyait érinti.
Lídia kör néven szeptembertől rend-
szeresen tervezek tartani alkalmakat,
azok számára, akik gyülekezetünk épü-
léséhez hozzá akarnak tenni a maguk
szolgálatával, hitével, imádságával. E
női kör alkalmait igei tanítás, imádko-
zás, énektanulás és az aktuális feladatok
megbeszélése fogja kitölteni. Ezúton is
szeretettel várok mindenkit, akit Urunk
a csatlakozásra buzdít.

*Almásiné Tar Gabriella
beosztott lelkipásztor*

Diakóniai szolgálat gyülekezetünkben

Szeretetszolgálatunk igei alapvetése:

„ Mert éheztem, és ennem adtatok, szomjaztam, és innom adtatok, jövényy voltam, és befogadtatok, mezítelen voltam, és felruháztatok, beteg voltam, és meglátogattatok, börtönben voltam, és eljöttetek hozzám...”

„Bizony, mondom néktek, amikor megtették ezeket akár csak eggyel is a legkisebb atyámfiai közül, velem tették meg.” Mt 25,35-36. 40b

Szeretetszolgálatunk célja:

„Ezt mondja a magasztos, a felséges, aki örök hajlékában lakik, szent az Ő neve: Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkével is. Felüdíttem az alázatosak lelkét, felüdíttem a megtörtek szívét.” Ézs 57,15

A diakóniai szolgálat feladatai:

1. Evangélium, az élő Krisztus örömhírének továbbadása.
2. Gyülekezetünkben lévő, betegek, idősök, szükségben lévők felderítése.
3. Személyes látogatás: imádság, igeolvasás, lelkigondozói beszélgetés, úrvacsora.
4. Beteglátogatás: otthon, kórházban, szeretetintézményekben.
5. Telefonos kapcsolattartás.
6. Hívogatás gyülekezeti alkalmakra, templomba eljutás segítése, gépkocsi szolgálat.
7. Alkalmoszerűen, valós szükségben segítségnyújtás, elsősorban gyülekezeti tagjaink felé (gyűjtés alkalmával).

8. Gyülekezetünk területén lakó, fogyatékkal élő embertársaink gyülekezeti közösségünkbe való eljutásának és integrálásának segítése. Érzékenyítő alkalmak szervezése.

9. Gyászolók lelkigondozása (gyászoló csoport).

10. Lelkigondozás, pásztorolás, lelki levelesláda gondozása (imakérések fogadása).

11. Diakóniai alkalmak szervezése, igény szerint. (Diakóniai délután, idősök napja, szolgálattevők vasárnapja (tiszteltbeli presbiterek és nyugdíjas szolgálattevők alkalma), házi bibliakör létrehozása igény szerint, csendesnapok – kirándulások szervezése igény szerint.).

Szeretettel bátorítjuk a Testvéreket, hogy éljenek a diakóniai szolgálat lehetőségeivel és jelezzék nekünk igényüket, kéréseiket, látogatási-beteglátogatási igényeiket, imakéréseiket. Diakóniai szolgálatunk fejlődésének alapfeltétele a gyülekezeten belüli, jó kommunikáció működése.

Szeretettel várjuk, mindazoknak a Testvéreknek a jelentkezését is, akik a diakóniai szolgálat itt felsorolt feladatainak bármelyikében szívesen segítenének.

Az ember törekeny cserépedénye, alkotása a Teremtő, Megváltó, Megszentelő Istennek, akkor is, ha keresztyén, és Krisztust követő életet él. Betegség, gyász, egyéni, családi, életvezetési problémák, veszteségek léterhei között ifjan, vagy idősen, egyaránt szükségünk van Isten jelenlétére: Igéje áldásaira az életünkben. Istennek mindig voltak és

ma is vannak küldöttei, akik az Ő követségében járva közvetíthetik és közvetítik, Isten szeretetét, bátorító erősítő, vigasztaló üzenetét. Hitből, szeretetből, kegyelemből valósulhat meg Isten jelenlétének áldásaképpen a diakónia, *mert Isten szeretet (1Jn 4,8)*

Diakóniával kapcsolatos igénybejelentéseiket és az önkéntes szolgálattevők jelentkezését szeretettel várjuk:

Miskolc-Tetemvári Lelkészi Hivatal,
Palóczy u. 21. vagy az istentiszteleti alkalmakat követően: Bodáné Falucskai Ilona, református lelkész, mentálhigiénés szakembernél.

*Bodáné Falucskai Ilona
beosztott lelkipásztor*

Az Élet Beszédének megélése

„Hogy legyetek feddhetetlenek és tiszták, Istennek szeplőtlen gyermekei az elfordult és elvetemedett nemzetség közepette, kik között fényletek, mint csillagok e világon. Életnek beszédét tartván eléjük...” Fil 2,15-16.

Az Úr Jézus kegyelméből immár 9 éve szolgálhatok a Jókai iskolában iskolalelkészként, és a gyülekezetben beosztott lelkészként. A munkám jelentős részét a vallásanári állás betöltése teszi ki, de az egyházközségben tartok Istentiszteleteket, konfirmáció előkészítőt, 7 éven át pedig a Timóteus ifit is vezettem. Így elsődleges küldetésemnek a gyermekek és fiatalok közötti szolgálatot tekintem. A fenti igei mottó pedig mindennapos munkám vezérfonala, hiszen igyekszem nemcsak beszélni az Úr Jézusról, hanem

a Vele való életközösségbe is törekszem bevonni a gyermekeket, fiatalokat. Ők különösen is érzékenyek az Ige hiteles megélésére, és fogékonyak Isten dolgaira!

A gyermekek evangéliummal történő elérésének a jövőben is a legfőbb terepe a Jókai iskola. A gyülekezet ebben a tanévben tapasztalhatta, hogy a gyermekeket és családjaikat immár nemcsak az istentisztelet-látogatási napló „motiválja”, hogy kapcsolatba kerüljenek egyházközségünkkel. Hiszen mind a havonkénti évfolyamos istentiszteleteken való szolgálatok, mind a családi istentiszteletek alkalmával erősödik a Jókaisok és családjaik kötődése gyülekezetünkhöz.

Ezt támasztja alá, hogy iskolánkból 2016-ban majd 20 tanuló konfirmált nálunk! Az idén a Jókaiiban felkészített csoportból rendszeresen eljön 14-15 fiatal az előkészítő időpontjában tartott alkalmakra, noha már egy hónapja „lekonfirmáltak”! Hála ezért az Úr Jézusnak! Ezek az alkalmakon közös étkezés, játék, imádkozás, Ige-tanulmányozás, és ping-pongozás segít az egymás és az Úr Jézus jobb megismerésében. Ezt a formálódó közösséget szeretném rövidtávon egyben tartani, és becsatornázni a Kis-ífbé. Ennek az integrálásnak lesz kiemelt alkalma a több, mint 30 konfirmandus számára szerveződő tábor Perén, június 16-19. között. A következő év konfirmandusai szintén a Kis-ífi sorait erősítenék. A Jókais konfirmandusok felkészítésében rövid- és középtávon is örömmel veszek részt.

A Jókaiiban adott minden lehetőség arra, hogy heti két hittanórában és az istentisztelet alkalmával elérjük a fiatalokat. Ezekre a személyes kapcsolatokra, kötődésekre alapozva szeretnék a jövőben is nemcsak konfirmandus, de hittantáborokat is szervezni nyaranta Perén.

Kiemelt alkalma a közösségépítésnek a kecskeméti országos hittanversenyre történő majd féléves felkészülési időszak, amikor két, ötfős csoporttal heti 2-3 órában nemcsak a tananyaggal készülünk, hanem áhítatot is tartunk, beszélgetünk, imádkozunk, és akad mindig valami harapnivaló is. Ezzel a lehetőséggel szeretnék élni rövid- és középtávon, hogy az evangéliumot így is közelebb tudjam hozni a gyermekekhez. A rendszeres iskolai lelkigondozás (gyermekek, tanárok, szülők) mellett fontosnak tartom a családlátogatás szolgálatát is. Középtávon ezt mindenképpen szeretném úgy fejleszteni, hogy egy hónapban legalább egy-két családhoz eljuthassunk. Ebben azonban szeretném a gyülekezet Krisztus és a családok iránt elkötelezett tagjainak segítségét kérni, hiszen ezt a szolgálatot egy ember nem tudja teljességgel lefedni. Úgy hiszem, ha ez a szolgálati terület megerősödne a jövőben, akkor segítené a Jókais családok szorosabb kötődését gyülekezetünkhöz, akkor is, amikor gyermekük már nem az iskolánkba jár.

A következő tanévtől szeretnék elkezdeni egy sorozatot („Ha fontos gyermekünk jövője” munkacímmel), amelynek keretében családgondozással, gyermekneveléssel foglalkozó hívő szakem-

bereket, gyakorló keresztyén szülőket hívnánk előadást tartani, fórumbeszéléseket koordinálni, amellyel elsősorban a Jókais szülőket szeretnénk elérni. Almási Ferenc nagytiszteletű úrral történő egyeztetés alapján csak az első alkalmakat tartanánk az iskolában (Deszka 2), utána az előadások székhelye a templom, illetve a gyülekezeti terem lenne, hogy a Jókais szülőket ez által is bevonjuk a gyülekezet közösségébe. Szívesen veszem, ha ebben a szolgálatban, előadók ajánlásával, szervezéssel, és lebonyolítással kapcsolatos teendőkben szintén segítségemre lennének elhivatott gyülekezeti tagok.

Hiszem, hogy az Úr Jézus erejével ezek a rövid- és középtávú célok megvalósulva, mind a Jókait, mind a Miskolc-Tetemvári Református Egyházközséget gyarapítani fogják testben-lélekben egyaránt.

*Kiss Gyula
iskolalelkész*

Hitoktatói szolgálat a gyermekek között gyülekezetünkben

Rövid távú céljaim (2017. nyaráig):
Ötnapos napközis táborok szervezése 2016 és 2017 nyarán.
Anyák napi templomi köszöntések 2016 és 2017 anyák napján.
Tanévzárás a 2015/16. tanév végén és tanévkezdés megszervezése a 2016/17. tanév elején; tanulócsoportok kialakítása.
Adventi és húsvéti kézműves délelőtt

megszervezése és lebonyolítása.

Virágvasárnapi templomi gyermekszolgálat 2017-ben.

A lelkipásztor felkérésére részvétel a konfirmandus fiatalok felkészítésében, esetleg ifjúsági csoport vezetése.

Hivatali ügyelet ellátása a lelkészi hivatalban és hirdetések írása.

A vezető lelkipásztor által kijelölt feladatok ellátása.

Vasárnapi gyermek-istentiszteletek megtartása; szeptembertől vagy egy fél 9-es csoport beindítása, vagy még egy párhuzamos csoport beindítása a 10 órai istentisztelettel egy időben (ez ügyben egyeztetés Hulvey Irénnel.)

Szolgatársak keresése, felkutatása a gyülekezeten belül.

Kórustagság.

Középtávú terveim (2021. nyaráig):

Ötnapos napközis nyári táborok megszervezése és megrendezése a nyarak elején.

Anyák napi templomi műsorok minden évben (esetleg lehetne helyette pünkösdi gyermekműsor?)

Adventi és húsvéti kézműves délelőtti megszervezése, megújítása.

Hit- és erkölcsstan oktatás megszervezése, és az órák megtartása a gyülekezet területén lévő óvodákban és általános iskolákban.

Vasárnapi gyermek-istentiszteletek megtartása folyamatosan (jó lenne egy állandó vetítési lehetőség kialakítása a gyülekezeti teremben!)

A vezető lelkipásztor által kijelölt feladatok elvégzése.

A lelkipásztor felkérésére részvétel a konfirmandus fiatalok felkészítésében, esetleg ifjúsági csoport vezetése.

Hivatali ügyelet ellátása a lelkészi hivatalban és hirdetések írása.

Kórustagság.

2018-tól már a presbiteri és a presbiteri jegyző helyettesi tisztséget nem kívánom betölteni!

Vallás tanári mesterszak elkezdése és elvégzése levelező tagozaton (Debrecen vagy Budapest?)

*Plaszko Zoltán
hitoktató*

MISSZIÓ

Börtönszálkák második rész: az Istentől ellopott életből Isten kegyelméhez

Hálás vagyok Istennek, hogy a börtönmissziós szolgálat ajtaját megnyitotta előttem. Ott, a „zárt ajtók mögött” egyértelműen látható nemzetünk jelenlegi állapotának gyökérproblémája: az Isten

ismeretének hiánya.

Sötét káosz uralkodik a fejekben, szívekben az életünk alapvető fogalmaival kapcsolatban. Mi az emberi élet értelme és célja? Hová kerülök, ha meghalok? Van-e Isten ... és ördög ... menny és pokol? Egyáltalán van-e élet a halál után? Nem csoda, ha az egyik kérdés így hangzott: „van otthon két szentké-

pünk” – az jelent valamit? (Mármint a mennybejutással kapcsolatban.) Megdöbbenek a hasonló tartalmú kérdések. Szomorúan emlékszem vissza a saját életemre: a konfirmáció után bennem sem voltak tisztázva ezek a fogalmak, pedig én jól megtanultam a kátét „...micsoda tenéked életedben és halálodban egyetlenegy vigasztalásod? ...” pedig, ha a szívemben megértettem és rögzítettem volna legalább az első két kérdés – feleletet ... mennyivel kevesebb vargabetűm lehetett volna! A saját életem tapasztalata, az „alaptalan” konfirmációm nyomán megértem őket – és megértettem azt is, hogy a feladatomban az alapok felépítése. Kétségtelenül felelősek a tetteikért – de az istenismeret hiányáért elsősorban nem ők a felelősek. Nem ők kapták a missziói parancsot – mi nevezzük magunkat keresztyének. Isten mindig az ő népéhez szól. Ha nem engedelmességek, van következmény. Tudni és nem cselekedni: engedetlenség – pontosan úgy, ahogy az Édenben volt. Ismerjük, hogy rettenetes következménye lett. Ránk is vonatkozik: „amint én kiáltottam és nem hallották meg: úgy kiáltottak, de nem hallottam meg” mondja Isten a Zak7,13-ban. Kegyelem, hogy van még idő a megtérésünkre, a bűnbánatra, az engedelmség útján való elindulásra. Nem tudni, hogy meddig tart még ez a kegyelem. Ezeknek átgondolásával mehetek közéjük szeretettel és szóval. Nagy a fluktuáció, a tárgyalás után máshová viszik őket, jönnek az újak. Sokat ismétlünk, de nem csupán a fluktuáció miatt. Az

alpoknak erősen rögzítettnek kell lenni. Maradandónak, hogy bármilyen körülmények közé kerülve megmaradjanak, sőt hazakerülve el tudják mondani az evangélium üzenetének lényegét: az ördög birodalmába születünk, neki engedelmességgel testi hajlamokkal. Ezt a tényt a cselekedeteink igazolják. Az így leélt életre a testi halál után is jogot formál az ördög gazdánk. Ha szabad akaratunkal neki engedelmességtünk, vele leszünk az örökkévalóságban is. Egyetlen mód van a szabadulásra: Jézus Krisztus az életével kifizette a szabadulásom árát, megvásárolta számomra a mennyi belépőjegyet, amit csak személyesen vehetek át. Ennek egyetlen útja az Istentől függetlenített, így az ördög tulajdonában lévő életem Isten tulajdonába történő visszahelyezése. (Ahogyan egy keresztes alkalmával Kiss Gyula lelkes testvérünk mondta valahogy így: Jézus átadott egy általa a saját vérével egyoldalúan aláírt szerződést a megkereszteltnek. Ez feljogosítja őt arra, hogy bemehessen Jézus tulajdonaként a mennybe. A szülők- és keresztszülők felelősek azért, hogy ezt a szerződést arra érett korban a megkeresztelt is aláírja a megtérésével és azt hitelesen bizonyító életével. E nélkül az aláírás nélkül a szerződés érvénytelen, a tulajdon nem írható át az új tulajdonos, Jézus nevére, marad az ördög tulajdona. Ez a Biblia tanítása szerint tény, amin semmi nem változtatható.) Gondolkodásukat ismerve szükséges azt a tényt hangsúlyoznom, hogy a szívbeli megtérést semmi nem helyettesíti. Sem templomba járás, sem

adakozás, sem egyháztagság, sem érzélgősség, sem „dicsőítés”, sem szentkép, sem sok ima elmondása vagy bármi más pótcselekvés. Ezzel együtt azt is szükséges hangsúlyossá tenni, hogy ha Isten tulajdona lettem a megtérés által, ne engedjem, hogy egy-egy elrontott cselekedetem kapcsán az ördög vádoljon: nem is vagy Isten gyermeke, ezt is elrontottad, neked ez nem megy, legjobb, ha az egészet abbahagyod. A megtéréssel ugyanis alapvető változás állt elő. Isten tulajdona, gyermeke lettem. Legtöbbjüknek van gyermeke, így nagyon jól megértik a saját példámat. Van hét gyerekem. Ezen a tényen semmit nem változtat, ha valamelyik kis vásott akarva vagy akaratlanul elrontott valamit. Valószínűleg nem fogja „megúszni szárazon”, de azon a tényen, hogy ő az enyém, semmit nem változtat. Így nem változtat Isten gyermeke mivoltunkon az sem, ha elrontunk valamit. Tudniuk kell, hogy Isten soha nem marcangol, nem vádol. Az én érdekemben egyszerűen beírja a szívembe: ezt elrontottad. Mehetek hozzá bocsánatért és „le van törölve a tábla”. A Bibliában használt eredeti „bűn” szó egyik pontosabb fordítása: céltévesztés. A céltévesztett élet kívülről nézve látszódnak sikeresnek, gazdagnak, boldognak, de összességében nem lehet az, mert Isten úgy alkotta meg, hogy a vele való személyes kapcsolat nélkül az élet üres, céltalan, és többnyire pótszerekkel terhelt. Ha látod, hogy így élsz, van mód az Istennel való megbékélésre. Ez, a régi élettől való tényleges elfordulás, az Istenhez való

őszinte, szívbéli odafordulás a megtérés. Ha Istentől függetlenül éled az életedet, céltévesztetten élsz. Ha ebben az állapotban halsz meg, kétségtelen, hogy te is az ördög-gazdádhoz kerülsz, és Jézus úgy fog sírni miattad, ahogyan sírt Jeruzsálem fölött. (Jeruzsálem, Jeruzsálem! Ki megölöd a prófétákat és megkövezed azokat, a kik te hozzád küldettek, hányszor akartam egybegyűjteni a te fiaidat, amiképpen a tyúk egybegyűjti kis csirkéit szárnya alá; és te nem akartad.) A fogvatartottakkal beszélünk arról, hogy Isten hogyan látja az egyik leggyakoribb bűncselekményt, a lopást. Elolvastuk és megbeszéltük mit mond erről a Biblia a Zak5,1-4 versekben. Ennek üzenete hétköznapi nyelvre fordítva: azt mondja Isten, hogy az egyik hónod alatt viszed haza, ami nem a tiéd, Isten pedig a másik hónod alá odateszi az átkát, és – pontosan úgy, ahogy a Bibliában áll - ez az átok benne marad a házadban, és ebben az átokházban fog élni a feleséged, a gyermekeid, a vendégeid. Azt mondja a Biblia, hogy ez az átok megemészti annak fáit és köveit. Feltettem a kérdést: mit gondoltok, miért nem vizitek semmire? Mert Isten áldása nem lehet azon a házon, amelyen Isten átka van. Az egyik kigyúrt fiatalember önkéntelenül felkiáltott: „Józsi bácsi! Most már értem, hogy azért kerültem ide, hogy ezt halljam!” Mondtam nekik, hogy egyikőjüket sem akarom ezekkel a dolgokkal személyesen megbántani. Azt szeretném, ha megértenék, hogy VAN KÖVETKEZMÉNY! Ugyanakkor VAN JÓ HÍR IS: JÉZUS KRISZTUSBAN MINDEN

BŰN MEGBOCSÁTTATOTT. Ennek egyetlen, de elengedhetetlen feltétele van: az Isten előtti őszinte bűnbánat. Ennek egyértelmű bizonyítéka a szív megszorodása az állapotom fölött. Ennek a környezetemben is egyértelműen látható, hallható, tapasztalható következményei lesznek. A szívem vágya, hogy ezentúl az életem minden részlete Isten akarata szerint, neki tetsző módon menjen végbe. Tudatosan neki adtam át az életem fölötti totális jogot, uralmat. Jézus Krisztusnak borzalmas kínokba került a bűnöm bocsánata. Én soha többé nem akarok neki fájdalmat okozni újabb cselekedeteimmel. Nagyon lényeges tisztázni, hogy a megtérést, a régi életemmel való gyökeres szakítást semmi nem helyettesítheti éppen úgy, mint egy ingatlan vásárlás befejező aktusa a tulajdonosváltás bejegyzése az ingatlan-nyilvántartásba.

A beszélgetések során az is kiderült, hogy az imádsággal kapcsolatban is vannak félreértések. Többek tudatában úgy él ez, mint egy kávéautomata. Bedobom az imát és Isten (ha van!) azonnal teljesíti. Ha nem teszi, akkor nincs is. Ezért szükséges volt beszélgetnünk az imádság akadályairól. Két bibliai hivatkozást beszéltünk meg ezzel kapcsolatban: „amint én kiáltottam és nem hallották meg: úgy kiáltottak, de nem hallottam meg - azt mondja a Seregeknek Ura” – üzeni Isten Zakariás próféta által (Zak7,13). Ez azt jelenti – mondtam az alkalmon levőknek - , hogy ő szólt az életeddel kapcsolatban, de te nem engedelmeskedtél ezért nem hall-

gatja meg Isten az imádságodat. Előbb valld - és bánd meg, amit konkrétan megmutat a szívedben, hogy megszabadulj az engedetlenség bűnéből. A másik Igét Péter apostol leveléből olvastuk. „A férfiak hasonlóképpen, együtt lakjanak értelmes módon feleségükkel ... hogy a ti imádságaitok meg ne hiúsuljanak.” (1Pt3,7.) Isten komolyan veszi a családi étellel kapcsolatos parancsait. Tudja, hogy ebben a testben élve nem könnyű az engedelmesség, de ha szív szerinti őszinte vágyat lát erre, segít a megvalósításban. A Biblia arról tesz bizonyosságot, hogy Isten szereti az őszinte bűnbánatot, de utálatos előtte a képmutatás. Jöjj ahogy vagy: bűnnel terhelt, kételkedve, de mindezt őszintén mondd el neki. Legyél nyitott könyv előtte. Ha képmutatózol, sokszor még az embereket sem tudod becsapni, az Urat pedig gyalázod, ha képmutató módon közeledsz hozzá.

Azt gondolom, az Isten által vonzott, őszinte, nyitott szív erre az üzenetre vágyik. És Isten az ígérete szerint gyógyít. Börtönben is, azon kívül is.

Az előző rész írásakor még nem tudtam volna beszámolni arról az örömhírről, hogy a megtértekből megalakult egy önálló bibliakör. Csütörtökönként tartanak önállóan bibliakört. Bent megtért fiatalok vezetik és tanulmányozzák az Igét. Csodálatos Isten munkája. Nekem a kórházba, nekik a börtönbe kellett jutni, hogy a pokol felé vezető útról megszabaduljanak Isten gyermekeinek szabadságára. Testvérek lettünk. Vallják: börtönre volt szükségük ahhoz, hogy

új életet kezdjenek. Enélkül továbbra is csak arra „játszottak volna”, hogy megússzák. Így lettek a bűn foglyából Isten szabad gyermekei – a börtönben. SOLI DEO GLÓRIA !

Örömmel írhatom le, hogy gyülekezetünk ifjúsági csoportjából két munkatárssal gyarapodtunk. Ugyanakkor szomorúan kell tudomásul venni, hogy nincs megoldva az utógondozás, a személyes lelkigondozás. Néhány kisebb egyházban van erre példa, de a történelmi egyházak gyülekezetei kevés kivétellel a templomfalak közé szorultak, a misszió elvi, kiüresedett fogalomává vált. A - többnyire minden irányból - magukra hagyott, segítség nélküli, túlterhelt lelkészek lehetőségeit meghaladja a gyülekezeten kívüli misszió. A „kívülálló”, sokféle nyomorúsággal küzdő, elesett embertársaink személyes lelkigondozási terhének hordozása így szóba sem kerülhet. A misszióban együttmunkálkodó tagok hiányában

pedig nem élhetünk azzal az óriási lehetőséggel, amit Isten ezekben a helyzetekben elénk tárt. Működő utógondozás nélkül nagy a visszaesés kockázata. A probléma előbb- utóbb eszkalálódni fog, és keservesen tapasztalhatjuk meg annak „eredményét”, hogy nem emeltük életünk céljává Jézus Krisztustól kapott küldetésünket.

Imakéréssel fejezem be: a misszióért, munkatársaiért, legfőképpen pedig azért, hogy Isten indítson az övéi közül olyan hívő, bibliaolvasó munkatársakat, közösségeket, akik a misszió - és az utógondozás feladatát hűséggel végzik. Mutassa meg mindnyájunknak azt a konkrét feladatot, amelyet ebben ránk bízott, és amelynek teljesítését személyesen számon fogja kérni.

Áldás, békesség !

*Jobbágy József
presbiter*

KAZUÁLIS ALKALMAINK

KERESZTELÉSEK:

Györfi Konrád, Kapusi Virág Dóra, Szanyi Benett Marcell, Tóth Eszter, Tóth András, Winkler-Ráthonyi Elisabeth, Balázs Miléna Dorottya, Molnár Marcell, Vadász Balázs, Vadász Roland, Tompa Mihály

KONFIRMANDUSOK:

Tar Georgina, Bálint Petra, Stenger Kristóf, Viszlai Vivien, Simon Dávid András, Molnár Máté, Klekner Anna, Ónodi Eszter, Bársony Panna, Kovács Nikoletta Sarolta, Hatvani Gergely, Ko-

csis Simon, Rakaczki Donát, Cziáky Zsolt, Kovács Péter Milán, Csomós Bence, Berecz Bálint, Ináncsi Dorina, Hock Petra, Gyöngyösi Flóra, Kovács Benedek, Godó Balázs, Hlatki Bálint, Hauer Attila Árpád, Török Eszter, Seres Milán, Szemán Ábel, Nánási-Kocsis Gergely, Laczkó Lilla, Jakab Olivér, Horváth Szilárd László, Gabóczi Panna

FELNŐTT KONFIRMANDUSOK:

Fürjészné Borbély Judit, Szabó Erika, Juhári Andrea, Hártó Ákos, Dr. Kenyeres Gábor, Bánvölgyi Tamás

HÁZASSÁGKÖTÉS:

Nagy Roland – Gáti Zsuzsanna
Bálint Hunor Csaba – Simon Csilla
Füzi Rudolf – Málnási Orsolya
Horváth Árpád – Csík Noémi Nikolett
Bártfai László – Koós Edit

TEMETÉSEK:

özv. Bacsó Bertalanné Kozma Zsuzsanna, Grajz Istvánné Juhász Irén Julianna, Elek József, Szűcs Barnabás, Mészáros László, Kovács Dezső Zsigmond, Bori János Andrásné Laczkó Erzsébe, Bágyi Pál, Tóth István

HIRDETÉSEK**Kálvin nyomdokain**

címmel 2016. szeptember 21-28. között 8 napos utat szerveznek Miskolc-Strasbourg-Noyon-Párizs-Genf-Basel-Zürich-Miskolc útvonalon. Résztvételi díj: 140 000 Ft, ami tartalmazza az autóbuszos utazás, 7 éjszaki szállás reggeli-vel és az idegenvezetés költségét. Nem tartalmazza a belépődíjak, az utasbiztosítás, valamint a napközbeni étkezések költségét. A kirándulás lelki vezetője Sándor Frigyes ev. lelkipásztor.

Jelentkezés és további információ:

Euro Miskolc Travel,

Miskolc, Széchenyi u. 54. fsz. 1.

Köszönet

Hálás szívvel köszönjük mindazok segítségét, akik adójuk 1%-ával támogatták egyházunkat, valamint „A Miskolci Műemlék Deszkatemplomért” Alapítványt!

konfirmáció gyülekezetünkben

nagycsütörtöki passió s istentisztelet

felöltt konfirmáció

templomtakarítás

FeIa évadzáró szalonnasiütés

Felelős szerkesztő: Almási Ferenc

A szerkesztőbizottság tagjai:

Dr. Benke László, Jobbágy Péter, Jobbágy Tamás

Megjelenik évente négy alkalommal az Egyházközség terjesztésében

Az újság ingyenes, kiadása adományokból történik